

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžf/24/2015
Identifikačné číslo spisu: 6014200668
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6014200668.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členov senátu JUDr. Jarmily Urbanovej a JUDr. Petry Příbelskej PhD., v právnej veci žalobcu: TUBAPACK, a.s., so sídlom Priemyselná 12, Žiar nad Hronom, IČO: 36 629 723, právne zastúpeného advokátska kancelária agner & partners, s.r.o., so sídlom Špitálska 10, Bratislava, IČO: 36 722 758, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, so sídlom Bajkalská 27, Bratislava 27, právne zastúpenému JUDr. Milošom Kvasňovským, advokátom so sídlom Dunajská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 10/42997/14/RR z 11. marca 2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/62/2014-78 zo 7. novembra 2014 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/62/2014-113 z 30. decembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/62/2014-78 zo 7. novembra 2014 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/62/2014-113 z 30. decembra 2014 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 177,86 € na účet právneho zástupcu žalobcu advokátska kancelária agner & partners, s.r.o., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 24S/62/2014-78 zo 7. novembra 2014 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/62/2014-113 z 30. decembra 2014 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného č. 10/42997/14/RR z 11. marca 2014 v spojení s rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 1279/2014/E-OZ z 28. novembra 2013 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k O.s.p. tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť úspešnému žalobcovi náhradu trov konania v sume 828,66 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Úrad pre reguláciu sieťových odvetví ako správny orgán prvého stupňa rozhodnutím č. 1279/2014/E-

OZ z 28. novembra 2013 podľa § 14 ods. 11 a 14 zákona č. 250/2012 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z.z.“), § 6 ods. 3 zákona č. 309/2009 Z.z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 309/2009 Z.z.“) a § 7 ods. 17 a § 8 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 221/2013 Z.z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike (ďalej len „vyhláška č. 221/2013 Z.z.“) schválil žalobcovi ako regulovanému subjektu na roky 2014 až 2027 pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku v sume 119,11 Eur/MWh, vyrobenej zo slnečnej energie v zariadení výrobcu elektriny FtE Vieska 420, 421. Rozhodnutím č. 10/42997/14/RR z 11. marca 2014 žalovaný ako odvolací orgán príslušný na konanie podľa § 18 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z.z. odvolanie žalobcu podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) zamietol. V napadnutom rozhodnutí Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 1279/2014/E-OZ z 28. novembra 2013 vo výrokovej časti zmenil časové obdobie od 01.01.2014 do 01.07.2027 s tým, že ostatné znenie výrokovej časti tohto rozhodnutia zostáva nezmenené.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že medzi účastníkmi konania je sporné, kedy bolo zariadenie žalobcu uvedené do prevádzky, čo je kľúčovou skutočnosťou pre určenie ceny, nakoľko podľa § 11 vyhlášky č. 225/2011 Z.z. je pre elektrinu vyrobenú v zariadení žalobcu určená cena 194,54 Eur/MWh a podľa § 11a tohto predpisu je to 119,11 Eur/MWh. Aplikovať § 11 vyhlášky a cenu určiť v sume 194,54 € možno v prípade, že zariadenie bolo uvedené do prevádzky v čase od 1. januára 2012 do 30. júna 2012. Aplikovať § 11a vyhlášky a cenu určiť v sume 119,11 € možno len v prípade, keď zariadenie bolo uvedené do prevádzky od 1. júla 2012 do 31. decembra 2012. Citovaný § 2 ods. 3 písm. e/ zákona č. 309/2009 Z.z. vymedzuje čas uvedenia zariadenia do prevádzky buď ako deň, v ktorom nadobudlo právoplatnosť kolaudačné rozhodnutie k stavbe tohto zariadenia alebo deň úspešného vykonania funkčnej skúšky podľa toho, ktorý nastal neskôr. V prejednávacom prípade kolaudačné rozhodnutie absentuje z dôvodu, že išlo o ohlasovanú stavbu v zmysle stavebného zákona, preto je rozhodujúci deň, v ktorom bola úspešne vykonaná funkčná skúška. Citovaný § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. určil prevádzkovateľa distribučnej sústavy za subjekt, ktorý je oprávnený a povinný funkčnú skúšku na žiadosť výrobcu elektriny z obnoviteľných zdrojov vykonať. Stanovil aj lehotu, v ktorej tak musí urobiť, a to 30 dní od doručenia žiadosti výrobcu a tiež povinnosť vydať o výsledku písomný doklad do 10 dní od vykonania funkčnej skúšky. Zároveň výslovne ustanovil, že spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky určí prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej siete. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že prevádzkovateľ - distribučná spoločnosť v tomto prípade nestanovila spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky v prevádzkovom poriadku. To znamená, že v čase, kedy bola funkčná skúška na žiadosť žalobcu vykonávaná, boli jedinými pravidlami na jej vykonanie pravidlá obsiahnuté v § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. a samozrejme príslušné technické podmienky. Na tom nič nemení skutočnosť, že žalovaný na svojej internetovej stránke zverejnil usmernenie pre žiadateľov. To znamená, že nebolo právne záväzným spôsobom stanovené, z čoho má funkčná skúška pozostávať a postup, akým sa má vykonať. Za takéhoto právneho stavu argumentácia žalovaného, že funkčná skúška pozostáva aj z „administratívnej“ kontroly, a preto dátum vyhotovenia protokolu a podpisu riadiacich pracovníkov distribučnej spoločnosti je dátumom úspešného vykonania funkčnej skúšky, nemá oporu v právnom predpise. Právny význam nemá ani skutočnosť, že si riadiaci pracovník distribučnej spoločnosti vyhradil právo kontroly správnosti dokladu o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky v zmysle bodu 13 tohto protokolu za účelom jeho schválenia. V tomto prípade je potrebné vychádzať z významu výrazu „funkčná skúška“ a „úspešné vykonanie funkčnej skúšky“, ktorým nepochybne je vykonanie príslušných technických meraní a testov potrebných na zistenie, či zariadenie funguje bezpečne a tak, aby ho bolo možné pripojiť do distribučnej siete za účelom odoberania vyrobenej elektrickej energie. V tomto prípade nie je z dôvodu absencie podmienok a spôsobu vykonania funkčnej skúšky pre chýbajúci prevádzkový poriadok možné za rozhodnú skutočnosť považovať nič iné, ako reálne vykonanie funkčnej skúšky s výsledkom „vyhovelo“. To znamená faktické vyskúšanie fungovania zariadenia na výrobu elektriny. Argumentácia žalovaného, podľa ktorej je funkčná skúška platná až platnosťou dokladu, ktorý je distribučná spoločnosť povinná žiadateľovi o vykonanie tejto funkčnej skúšky vydať podľa § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z., nemá oporu v zákone. Zákon odlišuje vykonanie funkčnej skúšky a písomné potvrdenie, že bola vykonaná úspešne. Žalovaný rozlišoval jednak fyzický výkon funkčnej skúšky zariadenia žalobcu, ktorý bol vykonaný podľa bodu 12

protokolu 26.06.2012 a jej ukončenie. Podľa žalovaného súčasťou skúšky sú po fyzickom preskúšaní zariadenia na mieste, kde sa toto zariadenie nachádza, ďalšie činnosti, ktorými sa overuje správnosť chodu prenosu dát z miesta výroby elektrickej energie na základe skutočnej výroby, nakoľko pri skúške v teréne mohli byť údaje simulované. Následne sa overuje dodávka miestnych prevádzkových predpisov a fotodokumentácia stavu zariadenia so skutkovým stavom na mieste, aby sa zabránilo podvodu prostredníctvom digitálnej manipulácie fotodokumentácie. Až po vykonaní týchto činností je protokol podpísaný zodpovednou osobou. Podľa krajského súdu však žiadna z týchto činností nie je testovaním fungovania zariadenia výrobcu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov na mieste, kde sa toto zariadenie nachádza. V podstate ide o kontrolu toho, či vykonané testy neboli výsledkom podvodu a či výrobca má prevádzkový predpis. To znamená, že v žiadnom prípade nejde o skúšanie zariadenia z hľadiska jeho funkčnosti. Navyše takéto tvrdenie žalovaného nemá oporu v doklade, ktorým distribučná spoločnosť potvrdila úspešnosť vykonania funkčnej skúšky žalobcovho zariadenia. Žalovaný dospel k záveru, že rozhodujúcou udalosťou je podpis dokladu o vykonaní funkčnej skúšky. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, je takýto záver výsledkom nesprávneho právneho posúdenia, nakoľko v zmysle citovaného § 2 ods. 3 písm. e/ zákona č. 309/2009 Z.z. rozhodnou skutočnosťou je úspešné vykonanie funkčnej skúšky a nie dátum podpisu dokladu, ktorým distribučná spoločnosť potvrdzuje úspešnosť vykonania funkčnej skúšky. Z obsahu protokolu o vykonaní funkčnej skúšky vyplýva, že pre zariadenie žalobcu bolo dané povolenie pripojiť na sústavu SSE-D s výsledkom kontroly „vyhovelo“ dňa 26.06.2012, čo je uvedené v bode 12 tohto protokolu. Následne potom bolo určenie pevnej ceny elektriny pre stanovenie doplatku v sume 119,11 Eur/MWh výsledkom nesprávneho právneho posúdenia. Pre určenie pevnej ceny elektriny pre stanovenie doplatku pre žalobcu je rozhodný dátum úspešného vykonania funkčnej skúšky, za ktorý je potrebné považovať 26.06.2012, teda deň, kedy bolo zistené, že vykonané testovanie ukázalo, že zariadenie funguje správne a je možné ho bezpečne pripojiť do sústavy. Potom je potrebné aplikovať § 11 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 225/2011 Z.z., a teda doplatok mal byť určený v sume 194,54 Eur/MWh.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Žalovaný zotrval na svojom doterajšom skutkovom východisku, že zariadenie žalobcu bolo uvedené do prevádzky až dňa 02.07.2012. Citoval ustanovenie § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. a zdôraznil, že spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky si prevádzkovateľ distribučnej sústavy upravuje sám. V čase vykonania funkčnej skúšky zariadenia žalobcu ako regulovaného subjektu nebol prijatý u prevádzkovateľa distribučnej sústavy prevádzkový poriadok obsahujúci úpravu funkčnej skúšky, avšak spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky si prevádzkovateľ distribučnej sústavy určil vydaním a zverejnením usmernenia na svojom webovom sídle, a tak každý regulovaný subjekt bol oboznámený s podmienkami vykonania funkčnej skúšky prostredníctvom tohto webového sídla prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Podľa žalovaného súčasťou funkčnej skúšky nie je a nemôže byť len vykonanie čiastkových kontrol na technické parametre zariadení na výrobu elektriny v teréne a ich faktické odskúšanie, ale aj preskúmanie príslušnej dokumentácie technického charakteru a jej súladu napríklad s technickými parametrami v rámci jednotlivých čiastkových skúšok. Proces zavŕšenia funkčnej skúšky sa teda končí až momentom podpísania protokolu. Funkčná skúška nepredstavuje len súbor technických kontrol jednotlivých funkčných celkov zariadenia výrobcu elektriny, ale jej predmetom je aj kontrola podmienok a požiadaviek stanovených zo strany prevádzkovateľa distribučnej sústavy a celkového súladu vykonaných čiastkových kontrol a dokumentácie zariadenia na výrobu elektriny.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Podľa žalobcu krajský súd správne posúdil otázku uvedenia FtE Vieska do prevádzky, ako aj správne dospel k záveru, že napadnutým rozhodnutím žalovaného je chybné určená výška ceny elektriny pre stanovenie doplatku pre FtE Vieska.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta

prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

Odvolací súd po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, odvolací súd sa vo svojom odôvodnení obmedzí iba na doplnenie svojich záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.).

Medzi účastníkmi konania nie je sporné, že funkčná skúška pripojenia zariadenia žalobcu do distribučnej sústavy bola vykonaná. Sporným je určenie dátumu, kedy v zmysle § 2 ods. 3 písm. e/ zákona č. 309/2009 Z.z. bola táto funkčná skúška úspešne vykonaná, od ktorého dátumu závisí určenie ceny elektriny pre stanovenie doplatku pre zariadenie výrobcu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie.

Ústavný súd Slovenskej republiky medzičasom vo svojich nálezoch č.k. I. ÚS 373/2015 -33 z 25. novembra 2015 a č.k. II. ÚS 274/2015 -57 zo 16. decembra 2015 v obdobných veciach vyslovil svoje právne stanovisko k určaniu času úspešného vykonania funkčnej skúšky pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do distribučnej sústavy.

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 373/2015 -33 z 25. novembra 2015: „Z citovaných relevantných ustanovení vyhlášky o cenovej regulácii vyplýva, že relevantnou skutočnosťou pre určenie ceny elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie je čas uvedenia zariadenia na výrobu el. energie do prevádzky, pričom podľa § 2 ods. 3 písm. e/ zákona o podpore OZ E zariadenie na výrobu el. energie sa považuje za uvedené do prevádzky dňom úspešného vykonania funkčnej skúšky pripojenia tohto zariadenia výrobcu elektriny do distribučnej sústavy, ktorej (rozumej funkčnej skúšky) spôsob a podmienky vykonania má byť podľa § 5 ods. 14 zákona o podpore OZ E určený v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Súčasne z dikcie druhej vety § 5 ods. 14 zákona o podpore OZ E vyplýva, že funkčná skúška je úspešne vykonaná, ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do distribučnej sústavy, o čom vydá prevádzkovateľ distribučnej sústavy výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky do 10 dní odo dňa jej vykonania. Z rozhodnutia najvyššieho súdu, ako aj z jemu predchádzajúceho rozhodnutia krajského súdu, s ktorým sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožnil, vyplýva, že aj napriek dokazovaním zistenej skutočnosti, že SSE - Distribúcia ako správca distribučnej siete si v rozpore s imperatívom daným mu explicitne v § 5 ods. 14 zákona o podpore OZ E spočívajúceho v povinnosti upraviť vo svojom prevádzkovom poriadku spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky túto povinnosť neplnil, takže distribútor objektívnym a úradom pre reguláciu (ktorý schvaľuje prevádzkový poriadok distribútorov) preskúmateľným spôsobom neurčil, kedy považuje funkčnú skúšku za vykonanú, najvyšší súd túto nezákonnosť, paradoxne v konaní o preskúmanie zákonnosti, opomenul, resp. prehliadol a pri ustálení rozhodného času na vykonanie funkčnej skúšky tento nedostatok zaplátal svojím výkladom o nutnosti prisúdiť v tomto smere právnu relevanciu internému protokolu správcu distribučnej siete o vykonaní funkčnej skúšky, výklad formy (usporiadania) ktorého je však vzhľadom na jeho všeobecnú nezáväznosť, a teda aj nevynutiteľnosť značne polemický. V tejto súvislosti najvyšší súd pri vyhodnotení relevantného dátumu uvedenia zariadenia sťažovateľa na výrobu elektrickej energie do prevádzky, t.j. pri určení dátumu vykonania funkčnej skúšky tohto zariadenia, neprisúdil primárne dôležitosť zneniu zákona, podľa ktorého sa „... všeobecne rozumie časom uvedenia zariadenia výrobcu

elektriny do prevádzky dátum ... kedy bola úspešne vykonaná funkčná skúška pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy ...“ [§ 2 ods. 3 písm. e/ zákona o podpore OZ E], pričom funkčná skúška je úspešne vykonaná, keď zariadenie výrobcu elektriny spĺňa „... technické podmienky na pripojenie do sústavy ...“ (§ 5 ods. 14 zákona o podpore OZ E), ale v tomto smere najvyšší súd absolútne bezprecedentne, ústavne neudržateľným spôsobom, v rozpore s týmito zákonnými ustanoveniami a v rozpore s princípmi právnej istoty na posúdenie úspešnosti vykonania funkčnej skúšky celkom extenzívne nad rámec zákonnej požiadavky pripísal dôležitosť aj tzv. administratívnej kontrole vykonania funkčnej skúšky riaditeľom sekcie AM, podpisujúcim za distribútora protokol „... o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky ...“ Najvyšší súd sa však v tomto smere nevysporiadal ani s tým, že vydanie predmetného protokolu o funkčnej skúške nie je predpokladom úspešného vykonania funkčnej skúšky zariadenia na výrobu el. energie, ale že týmto predpokladom je v zmysle citovaného ustanovenia § 5 ods. 14 zákona o podpore OZ E iba splnenie technických podmienok na pripojenie tohto zariadenia do distribučnej sústavy el. energie. Napokon uvedené potvrdzuje aj ďalšie znenie § 5 ods. 14 zákona o podpore OZ E, podľa ktorého protokol o funkčnej skúške sa vydáva až ex post, t.j. až „po“ úspešnom vykonaní funkčnej skúšky, a to do 10 dní po jej vykonaní, a je iba dokladom pre prevádzkovateľa zariadenia na výrobu elektrickej energie o úspešnom zapojení jeho zariadenia do distribučnej sústavy. V konečnom dôsledku sa tak najvyšší súd nevysporiadal s tým, či zákon o podpore OZE [§ 2 ods. 3 písm. e/] alebo vyhláška o cenovej regulácii [§ 11 ods. 1 a § 11a ods. 1] spája alebo nespája s týmto protokolom o funkčnej skúške nejaký právom predpokladaný príčinný následok, ktorým je určenie ceny za výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Inými slovami, najvyšší súd sa nevysporiadal s tým, či na určenie ceny za elektrickú energiu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov má alebo nemá vplyv dátum vydania protokolu o vykonaní funkčnej skúšky v kontexte § 11 ods. 1 a § 11a ods. 1 vyhlášky o cenovej regulácii, podľa ktorej sa určenie tejto ceny odvíja od času uvedenia zariadenia na výrobu el. energie z obnoviteľných zdrojov do prevádzky, pričom v spojení s § 2 ods. 3 písm. e/ zákona o podpore OZ E sa toto zariadenie považuje za uvedené do prevádzky dňom úspešného vykonania funkčnej skúšky.“

Rovnako Ústavný súd Slovenskej republiky prostredníctvom svojho nálezu č.k. II. ÚS 274/2015 -57 zo 16. decembra 2015 hore uvedené právne názory potvrdil nasledujúcim textom: „Pri hľadaní ústavne konformného výkladu daného problému vychádza ústavný súd v podstate z právneho názoru obdobného s právnym názorom najvyššieho súdu vyjadreným v rozhodnutí sp.zn. 4Sžf/5/2014 z 1. apríla 2014, podľa ktorého treba ustanovenie § 5 ods. 14 poslednej vety zákona č. 309/2009 Z.z. považovať za ustanovenie zmocňujúceho charakteru. Hoci nejde o zmocňujúce ustanovenie v pravom (legislatívnom) zmysle slova, keďže prevádzkovateľ nie je orgánom verejnej správy, a preto nie je oprávnený vydávať všeobecne záväzné právne predpisy, má toto ustanovenie vzhľadom na jeho znenie prikazujúcu (obligatórnu) povahu, lebo z neho vyplýva povinnosť prevádzkovateľa distribučnej siete zakotviť spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky do svojho prevádzkového poriadku. Prevádzkovateľ je obchodnou spoločnosťou zapísanou v obchodnom registri, a je preto v zásade subjektom súkromného práva. Jeho prevádzkový poriadok by v podstate bolo možné považovať za vnútorný (interný) firemný predpis. Takáto charakteristika právnej povahy prevádzkového poriadku prevádzkovateľa regionálnej distribučnej siete by však nebola úplná, pretože z dôvodu verejného záujmu (daného významom a váhou fungovania distribučnej siete) podlieha prevádzkový poriadok prevádzkovateľa regionálnej distribučnej siete schváleniu úradu v rámci správneho konania. Vo svojich dôsledkoch to znamená, že postup a rozhodovanie prevádzkovateľa regionálnej distribučnej siete pri vykonávaní funkčnej skúšky zariadenia výrobcu elektriny a pri prijímaní záverov z nej sa javí určitý verejno-právny charakter. Na základe dosiaľ uvedeného možno usúdiť, že verejno-právna povaha funkčnej skúšky je daná zakotvením jej podmienok a spôsobu jej vykonania v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa regionálnej distribučnej siete, ktorý podlieha schváleniu úradu v správnom konaní. Bez splnenia príkazu vyplývajúceho z ustanovenia § 5 ods. 14 poslednej vety zákona č. 309/2009 Z.z. možno funkčnú skúšku, ktorú vykonal pre sťažovateľku prevádzkovateľ, považovať iba za súkromno-právnu činnosť. Z dosiaľ uvedeného by na prvý pohľad mohol vyplývať záver zhodný so záverom senátu „4S“ najvyššieho súdu, podľa ktorého bez podrobnej úpravy podmienok funkčnej skúšky s ustálením rozhodujúcich pojmov v prevádzkovom poriadku (a bez jeho schválenia úradom) je vyhodnotenie určenia časového momentu uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky predčasné. Takýto záver by však nebolo možné považovať za ústavne

konformný, pretože by znamenal vlastne nemožnosť vykonania funkčnej skúšky dovtedy, kým spôsob a podmienky jej vykonania nebudú zakotvené v prevádzkovom poriadku schválenom úradom. Takýto záver by vo svojich dôsledkoch viedol vlastne k odňatiu spravodlivosti (*denegatio iustitiae*) na úkor sťažovateľky prinajmenšom na určitú dobu, a to tým, že sťažovateľka by nemohla byť začlenená do regionálnej distribučnej siete a nemohla by ani dostávať doplatok k pevnej cene elektriny. Za daného stavu bolo povinnosťou úradu v rámci správneho konania posúdiť rozhodujúcu otázku z verejno-právneho pohľadu, a to vrátane preskúmania postupu prevádzkovateľa v súvislosti so spôsobom a podmienkami vykonania funkčnej skúšky. To znamená, že úrad by mal popri obvyklom skúmaní v danom type konania skúmať navyše aj správnosť a opodstatnenosť spôsobu a podmienok vykonania funkčnej skúšky, teda to, čo by inak skúmal pri schvaľovaní prevádzkového poriadku obsahujúceho požiadavky vyplývajúce z ustanovenia § 5 ods. 14 poslednej vety zákona č. 309/2009 Z. z. V danej súvislosti treba v zásade súhlasiť s názorom senátu „4S“ najvyššieho súdu, podľa ktorého nie je možné, aby prevádzkovateľ regionálnej distribučnej siete, ktorý nerespektoval ustanovenie § 5 ods. 14 poslednej vety zákona č. 309/2009 Z.z. , vychádzal z takého výkladu ustálenia rozhodujúceho časového okamihu, ktorý smeruje len v jeho prospech. V opačnom prípade by bola totiž sankcionovaná sťažovateľka, ktorá postupovala v súlade s právnymi predpismi, a naopak, prevádzkovateľ, ktorý zákon nedodrжал, by bol zvýhodnený.“

V prejednávanej veci je nepochybné, že určenie dátumu úspešného vykonania funkčnej skúšky, ako neopomenuteľnej podmienky pre stanovenie času uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky (§ 2 ods. 3 písm. e/ zákona č. 309/2009 Z.z.) sa viaže na splnenie technických podmienok (§ 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z.). Neurčitý pojem „splnenie technických podmienok“ mal prevádzkovateľ distribučnej sústavy objasniť prostredníctvom svojho prevádzkového poriadku. Za situácie, keď prevádzkovateľ distribučnej sústavy nerespektoval ustanovenie § 5 ods. 14 poslednej vety zákona č. 309/2009 Z.z. , je napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, s prihliadnutím na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 373/2015 -33 z 25. novembra 2015 a č.k. II. ÚS 274/2015 -57 zo 16. decembra 2015, zaťažené vadou nesprávneho právneho posúdenia veci, keď žalovaný a správny orgán prvého stupňa dospeli k záveru, že v tomto prípade došlo k úspešnému vykonaniu funkčnej skúšky až dňom vydania protokolu o funkčnej skúške a že žalobca spĺňa podmienky pre schválenie pevnej ceny elektriny pre stanovenie doplatku v sume 119,11 Eur/MWh, určeného podľa vyhlášky č. 221/2013 Z.z.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/62/2014-78 zo 7. novembra 2014 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/62/2014-113 z 30. decembra 2014 ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Bude úlohou dotknutého správneho orgánu, aby v ďalšom konaní v zmysle vyššie uvedených právnych názorov konajúceho odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 O.s.p.) vykonal riadne zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutne potrebnom pre účely cenového konania a na jeho základe rozhodol.

Nakoľko išlo o základnú argumentáciu žalobcu, ktorá sa týkala nesprávneho právneho posúdenia aplikácie dotknutého ustanovenia zákona č. 309/2009 Z.z. na strane žalovaného a ktorá vymedzovala rámec meritórneho súdneho prieskumu, ostatné odvolacie námietky žalovaného boli týmto skonzumované, preto sa nimi odvolací súd ďalej nezaoberal.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi priznal ich náhradu, pretože bol v konaní úspešný. Podľa § 11 ods. 4 veta prvá, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. súd priznal žalobcovi proti žalovanému odmenu za jeden úkon právnej služby v sume 139,83 € (písomné podanie vyjadrenia k odvolaniu žalovaného na súd), plus 1 x režijný paušál 8,39 €, plus 20% DPH z odmeny a náhrad 148,22 €, čo je 29,64 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.